

Шыгырет - белент рухует

Совет дөврүндө Языжылар союзының хер бир пленумының, гурултайларың гүн тертибинде хөкмандан хөкман эдеби танкыды өсдүрмек проблемасы биринжи проблема болуп дурярды. Хайран галаймалы, эдебияты өсдүрмели союзың гүррүңи эдебиятың танкыдыны өсдүрмек бабатдады. Нетижеде эдеби танкыдың гөзи гызарып, эдебият болса игли чагажыга дөнди. Шейлеликте, танкытдан горанмак үчин хер хили топарланышыктар дөрөп угрды. Сәхел үйтгешигрәк язсаң, сәхел батыргайрак пикир айтсаң, мазалы «шәкәр» дадырардылар.

Мениң биринжи китабымда партия, комсомол хакында екеже-де гошгы ёкды, эмма ызяны гурултайда шейле бир епбекләп, «анти совет», «ырга» диен ярлыгы елмедилер вели, нәдерсиң гошгуларымың ичинде комсомол, партия гошгулары өрнәберди. Себәби элли үчүнжи йыллара ченли уланылан «антисовет» терминиң ондан соң «ырга» сөзи билен чалшырланыны билйәрдим. Москвада чыкан биринжи китабымда-да шейле гошгулар ёкды.

Компартия аслында нәме дийип танкыды өсдүрмек үчин шейле жан этди? Себәби танкытчылар аркалы ол «агзыны аларт-да, хөкүм сүр» атлы нетиказа идеяны, демирпенже идеясыны дурмуша гечирип билйәрди. Нетижеде, партия шейтмек башартды. Языжылар союзында болян йыгнактарда, пленумларда эдебиятың гүррүң эдилмән, топарланышыктар жарка-да жарка болушярдылар. Шейле «сөвешлер» бейлеки дөрөдижилик союзларында-да гүйчленипди. Совет дүзгүниниң даргап башлан үйтгедип гурмак йылларында эййәм ол чакнышыктар учгун дәлди, янгынды. Сапармырат Түркменбашының дана сыясаты онуң өңүни алыпды. Ынха, шейле бела-бетери ёк эдип, языжы-шахырлары гөзи гызаран совет танкыдындан халас эдени үчин хем бизиң түркмен языжыларының бары Президентимизе миннетдар болмалыдырыс.

Москвада бир языжыдан «Максим Горький Языжылар союзыны дөрөдип, гайдып языжы чыкмаз ялы петикләп гитди» диенини эшиденимде, ол сөз маңа гаты тәсир эдипди. Языжылар союзының йыгнактарына бармага дагды болупдык. Юрдуң бакнадыгына аклымыз етйәрди. Усти-асты байлыкдан долы Диярымызда икинжи дережели адам болуп яшаяндыгымыза гыйылярдым, этжек алажың болса ёк. Нәтжек, шу арада Магтымгулы Пырагы дадыңа етишйәр. Оңа эерип, пелеге, дүнийә,

адамзада гаргаймакдан башга чэрэң ёк махаллары, шейле гошгы языляр.

Гарашсызлык жаныңы берениңе дегйән мукаддеслик. Гарашсызлыгы гөрмек миессер эденине мүң шүкүр! Галан өмрүмизе Гарашсызлыгың васпыны эдип, Гарашсыз Түркменистан дүнийәниң иң өсен дөвлетине өврүлйәнчә ишлемек биз билен!

Дөврүң зораякдан дөреден бу гошгуларыны окая гөрүң, бизиң шейле лапыкеч пикирлер билен чыкалгасыз, налажы халда яшап йөренимиз яңы-яңыды. Шонуң үчинем бу гошгулар азат, эркин, Гарашсыз, Бакы Битарап Түркменистана сөйги дөрөдер диен тамам бар!

Такдыр

Эстон шахырасы Дорис Карева

Дердиншели, Дорисим, багрым гара яныкдыр,
Отлы кесинди билен даглайын мен яралаң.
Эзелден ёвуз такдыр алнымыза языпдыр,
Овунжак юрта бизни ярадан Ярадан!

Илат саны аз халкың дерди өрән көп боляр,
Үлкәң кичгине болса, жебри-жепаң улудыр.
Юрдуң алгыр болмаса, пикирлериң төк боляр,
Доңуз депәңе чыкяр, аглак болса улусың.

Багтлы Ватаны ёкка, багтлы болян мелгундыр,
Адың-шөхратың үчин утанарсың халкыңдан.
Юрдуң овсарлы чагы, матлапларың мерхумдыр,
Диярың бакна чагы шыгрың эркин галкынмаз!

Дердиншели Дорисим, горкян самсык аклымдан,
Аура дәл, дүшдүшиң кереби бар дашымда.
Шинди бизиң дерямыз акяр бузуң астындан,
Шинди бизиң силимиз ятыр даглаң башында.

Такдырымыз ёвуздыр: яшамарыс, өлмерис,
Айдымлармыз догуляр ганат-персиз, дырнаксыз.
Бейик Ватанымыз ёкка, бейге галып билмерис,
Капасдака Ватанымыз, мен гул, а сен гырнаксың!

1985 й.

* * *

Мен шахырдым, пайхас билен эйленип,
Дуйгудан луммурдап дуран айдымдым.
Эмма паның довзахындан эйменип,
Бакыяның бехишдинден айрылдым.

Мен шахырдым, туг дей парлап дүнийәде
Өңе чыкмалыдым халкың адындан.
Эмма горкуп эшафота мүнмәге,
Дүшмели болдум мен пьедесталымдан.

1982 й.

Гүндогар шахыры

Шахырың гадырын билйәр мусулман,
Гүндогар шахырың гадырын билйәр.
Сеждегәх эдинип шахыр губурын
Мукаддес мазары арзылап гелйәр.

Шахыр - Гүндогарда - рухуң питнеси,
Шахыр - Гүндогарда - Аллаң хикмети.
Йөне ере дәлдир ган ичен шалаң
Гелип-гелип бир шахыра битмеси.

Гүндогарда шахыр шыгры пентдир пент,
Дога барабардыр - сөзүң хүммети.
Дүнийәни мерги дей гыран Теймир леңк
Ясава гурдуряр көшк дей күммети!

Терса Несиминиң хамын сыпырып,
Дирикә чекдирип габыр азабын,
Ниже асыр бәри күлли мусулман
Тогап эдип гелйәр онуң мазарын.

Нобатгулы, үйтгет, эфренжи угрун,
Буйсан, аклың етмежек бу халкыңа.
Үргенчде Нежметдин Кубраң губурын
Деңләпдир ол хут Мекгәниң хажына.

Гүндогар шахырың гадырын билйәр,
Билйәр ол шыгырың сарпасын саклап.
Бак, Назымы дара чекжек генерал
Аглап ятыр губурыны гужаклап.

Ятыр Мәне баба күммет астында,
Ятыр Сагды!

Хайям,

Румы,

Жамы-да!

Көшкден зыят ол түрбетлер аслында
Несип этмез дүнийәң хер бир шасына.

Азан билнер,
Аят билнер,
Эм билнер,
Пырагының гелйән сеси Чендирден.
Гүндогарда хакдан ичен шахырлар
Пыгамбер ёк чагты пыгамбердирлер!

1986 й.

Сайры гыз

Гой, Мухаммет чыксын мениң
хакымдан,
Иса пыгамбер хем берсин жезасын.
Сежд эдип өпдүм мен капыр хачындан,
Бойнундан асылып зыба женаның.

Эй, Аллам, магшарда делалат бийрсин,
Ышга - дөз гелен, хей, бармы дириде.
Мен ак сачлы гызың, гойнуна гирдим,
Ак сачлы гыз гирди мениң диниме...

1977 й.

Достума

Шир сен,
брадарым,
мерт сен,
мердана,
Эмма заманасы гелмейэр мердиң!
Разысың сөвешип жаның бермәне,
Эмма түпең кандан гечжек -
билмерсиң!

Ир дана бор бу дүнийәниц өртәни,
Бу дүня дэл,
бу - шейтана томаша.
Тохум ите - берер гүлли көрпәни,
Бедев ата - оклар этли омача.

Рехми ёкдур,
гарашмагын көмеге,
Хеңнам хелей кысмы өвсүп дуряндыр.
Дүйн саңа ялынып гезен көлеге
Эрте -
ишгил салып идип баряндыр.

Леңкебут торуны гуран дүңйәдир.
Пелек мөй керебин орандыр серңе.
Иса болай - илки хача чүйләрлер,
Соңам пыгамбер дийп эдерлер сежде.

Ынха, достум, яш тоюны эдйәрсин,
Өвей дүңйә саңа жахан дей дарка.
Сениң доглан гүнүң тойламаң нәме,
Яс тутуп йөрмели ягдайың барка?!

1979 й.

Ада

*«Гитсең,
яшалмаян бир ада гитсең,
Яныңа-да алып гитсең аялың».*
А.Атабаев.

Гитдим,
яшалмаян бир ада гитдим,
Яныма-да алмадым мен аялым.
Мен онда пелеге атырын питжың,
Не-хә арманым бар,
Не-де аманым.

Робинзон Крузо!
Хатда ёк гушум,
Гәми ясап гитмегем дәл пикирим.
Мен йитги санамок яшан дурмушым,
Дурмушам хасаба алмаз йитигин.

Гүнлери санамок,
санамок айы,
Энрәбем йөрөмок өзүм оңарман.
Өз гүнүне гойдум мунда Худайы
Мениң тутуш өмрүм -
ялңыз оваррам!

Чар тарапым умман,
 чар яным деңиз,
Ак гэмимем ятыр умман дүйбүндө.
Бир шайы - гечмишим,
 ярым - гелжегим,
Адамларам гөрөмок мен дүйшүмдө.

Яшайыш бар яшалмаян адада:
Не-хә ише гидйән,
 не айлык алян.
Гыгырамок ниреде сиз, адамлар!
Гыгырамок «мени халас эт, Аллам!»

Хем буламок гөк деңизе көйнегим,
Хем билйәрин, ёк сесими диңлежек.
Пейдасы нә мунда янып-көймегиң,
Бипарх болдум эдил бипарх дүнъе дек!

Мен мунда пелеге атярын питжин,
Мен дүнйә кәйинип леззет алярын.
Себәп яшалмаян бир ада гитдим,
Яныма-да алмадым мен аялым...

1988 й.

* * *

Келесинден порсап башлаяр балык,
Ынсан серем дыкын чүйрүк пикирден!
Чиг сүйт эмен,
 пайхасы кем халайык
Делалата гарашып йөр ёкардан.

Дүнйә булам-бужар: хайру-шер дүршде!
Мемлекетде кастың нәме, пелег-ә?!
Вах, гулала-гүллүк боланда аршда,
Хей, дүнъе етерми бейле дережә!

Земин пидасыдыр пулуң хем пейдаң,
Гарашмаң асмандан гелжек говлуга.
Атамыз бешиштден ковдуран шейтан,
Хей, Ерде гүн бийрми Адам ковмуна!..

1981 й.

Ялан

*«Эгер-де бир адамы өлүмден алып
галжагыңы билсең, ялан сөзлемәге идин берилйәр»*

(Дини таглыматдан)

Гошгы яздым:

Йөне йыкдым каданы:

Дүрс пикирлер дөмди,

гитдим терсима.

Ылахыдан гелйән ёвуз наманы

Эйледим мен дөвре гөрә тержиме!

Болгар дей «Хава» дийип башым яйкадым¹,

Цыган дей велилик сатдым гелжекден.

Мен питне пикирим дүньә яймадым

Чекинип бейхуда жаным бермекден.

Шонда-да «ырга» дийп урдулар мени,

Чекип гөрүп пикирими хер яна:

Илки бичип - несил өндүр - дийдилер,

Илки жаным алып - дийдилер - яша!

Чын язып болмаяр ялан дөвлетде!

Чын яшап болмаяр!

Эмма яшадым!

Нәдейин мен, гарып гөвнүм, гөвүн этме!

Гыпжын-гыпжын болуп халыс ядадым!

1. Болгарлар «хава» дийжек болса, бизиңкиң терсине башыны ики яна ыраяр.

Яланчы чын!
Ялан язман нейлесин,
Ялан дөврүнң жадыланан шахыры:
Ялан сөзлөп өзүм халас эйледим,
Менем адам ахыры!..

1989 й.

ТЕРЖИМЕХАЛ

Ярадар калпдан чыкан
Иңчилди дей хоржаям.
Бойчы чөп ялы дүнийәң
Гулагыны горжаям.

Жигерим - балыкгулак -
Эплем-бүклем Сатурн.
Бир гөрсөң-ә, ах ялы,
Бир гөрсөңем, рух ялы
Самрап янып отырын.

Вагшы агра чыдаман
Дишден сызан гүлки мен.
Земиниң бүкгүлдиси,
Чувалың жукгулдысы,
Ашык-магшук хулкы мен.

Теркидүнийә такадам,
Терс айланян сагадам,
Херне терсе тутярын.
Сулбам саллам-сажагам
Көлегеси дей гуссаның.
Меңзәп бетбагт язгыда
Барярын бедрой гаррап.
Дүнъе сырын язды-да
Зыңды мени мыжарлап...

Үмлүк ялы дуйгудар,
Иңчилди дей хоржаям.
Замана мөхрүн гоян -
Пешехордаям!

1978 й.

ПЕДЕРИМ

Нобат бай, гол долы дөвлетин канда,
Кайда хатар гуран брадарларың?
Серхетден геченем ёк ахыр сенде,
Сөбүгине дүшүп сүри малларың!

Байлыгың,
алтының,
лаглың, оваррам,
Белет, малу-дүңйә-пелегиң чаңы.
Тоюмда - тувагым,
ясымда - аркам,
Эгни эгне бержек гардашлам ханы?

Гыргын...
Сүргүн...
Большевиклер каст эдип,
Күл-пеекун кылды өйүң-ожагың.
Өлөрмиң-йитермиң!
А мен васп эдип
Яздым олар хакда өвги одасын!...

1986 й.

«Горкмен»

Ери, шунданам бир яшайыш болармы?!
Алныңда - ховп,
Ардыңда - горп,
горк,
горк,

горк!
Горкы, сенден чыкар ялы ыш бармы?
Хей, ыш бормы?!

Горк!

Горк!

Горк!

Дүшдүң шейле күнжегине дүнийәнің,
Горк,

горк,

горк! Гөрийәрсин

Горкмаянлаң нә гүнлере дүшйәнин!

Горкмаянлаң гөзи ёкдур, телбедир!

Олар өмрүн соңлар дәлиханада.

Пәлиң азып, чыкмавери ёла бир,

Ёлдан чыксаң, душың гәби азана.

Жаң этсең горк - диңлейәндир КГБ,

Ойлансаң горк - язандырлар пикириң.

Атомың үстүнде дурса бу дүня,

Сең ыкбалың үстүндедир питигиң!

Мырла, эдил мырлайшы дей пишигиң,

Коллективе яран,

башлыга яран.

Башлык дәле, яран, ёгса ол сатар.

Профкома яран,

Парктома яран

Райком

Обкома - әхлиси хатар!

Орнундан горк - харамзада алмасын,

Оглуңдан горк - дост болмасын пидула.

Гелниңден горк - өе мыхман геленде

Хүнүрдәп йүзүңи ере салмасын!

Горк!

Горк!

Горк!

«Ток-ток» диймән, «горк-горк» диййәр товуклар.

«Хорк-хорк» диймән, «горк-горк» диййәр мекежин.
Сен нә? Горкяр МК-аң секретары-да,
Баша гейип хүйпүпигиң кекежин.

Горк!

Горк!

Горк!

Якындан горк,

ятдан горк!

Гаррыдан горк,

яшдан горк!

Той-томгудан,

ясдан горк!

Атасына аят окатды дийип,

Бир худайсыз язаймасын арзаны.

Гой, атаңы профсоюз жайласын!

Горк!

Горк!

Горк!

Худайдан-да горк,

Бирден-икә олам бар болаймасын!..

Чар яның ховп,

Бар яның горп,

Эгер-де яшажак болсаң горкусыз

Горк!

Горк!

Горк!

Оглуна, ковмуна горкманы өврет,

Зиңкилдәп дур эмелдарлар асгырса.

Горкының үстүнде гурулан дөвлет

Халкын саклаяндыр горкы астында!

Дүнийәде гүйч ёкдур горкудан рүстем.

Нә гүнлере дучар болдуң түркмен сен?

Түркмен дәл-де,

«Горкмен» сен!

Гелен гечер!
Дүңйә нәхили йөнтөм!
Гелен гечер өмрүн гоюп хуммара.
Бу гүн орны төрдөн,
 эртеси гөрден
Биригүн лукма бор ёвуз хундара.
Эмма пана геленлер бакы гелен ялыдыр,
Өлүм ялан ялыдыр!
 Хер кес дүңйән эси!
Хер ким йыгып дүйрендир тапан-тупан малыны,
Газнасына басандыр бинят тутуп эбеди.
Мунда хер ким яшажак!
 Хер кес мунда яшажак!
Гедая бак,
 бая бак,
 галлажа бак,
 ажа бак,
Тойы сынлап, яса бак,
 якына бак,
 яда бак,
Үсгүрсө өлжек үлхиде
Хем кемакыл яша бак,
Хер кес мунда яшажак!
Урулса-да,
 сөгүлсе-де,
 сөйүлсе-де,
 гырылса-да,
Атылса-да,
 чапылса-да акыллысы-акмагы
Яшатмажак болундыкча хер кес бетер яшажак,
Яшамак - матлапсызлаң иң арзылы максады!
Яражак я яранжак,
 ядың ямзын ялажак,
Мунда хер ким яшажак!
Гул болмага тайындыр,
Күл болмага тайындыр,
Көвләбер бәбенегин.

Себәби билйән ёкдур нәмедигин яшайшың,
Себәби билйән ёкдур өлүмиң нәмедигин!

1980 й.

* * *

Намазлыгам желепханаң дулунда,
Мейханада мәхрап иле мүнберем.
Паяндаз мен өленлериң ёлунда,
Дирилериң депесинде күммедем!

Мен верзиш болуп мен жебри-жепая,
Мен билбили болуп барян вейраның.
Шу жеменде бенде болса Худая,
Онда мен умматы болян шейтаның!

1980 й.

Киндиван гыз

Кинни-кинни кинниван,
Ак гыз сейрана гелйәр.
Кинни көйнегин гейип.
Дар этеги ак дыздан
Бейик, бир гарыш бейик.

Неркес гөзлер нигәре,
Чыкыпдыр ав-шикара.
Толкунна гарк эйлейир --
Гара сачлар Нигара.

Кинни-кинни кинниван,
Гызың гейми сыбыз-га!
Бейги бейик, песи пес.
Дуйгуларым йылан дек
Дерхал говун сыпыря.

Рехим эйле, Ярадан!
Гынама гылча жаны!
Чогуп дур дар якадан
Ак гөвсүң гылла яры.

Кинни-кинни кинниван,
Ак гыз гелйәр кыбладан
Гөни женнете узан
Ак балдырлар, балдырлар
Бина болмуш шугладан.

Бир дем сынла багтыңы,
Чайканма дәли жигер!
- Яйкананда сагрысы
Мен нә,
 титрар гара Ер!

Кинди-кинди киндиван,
Ак гыз гелип отуряр,
Диделери ок уряр.
Эй-хо асман чайканып,
Гара ер годуклаяр.

Гөрер гөзүм согаб-эй,
Эт алныңа тогаб-эй.
Гөрнүп гидйәр мазмуны
Үчбурчлужак дога дей!
Түкенипдир хова, хей!...

1989 й.

Мейзана

Мейзана,
 Мейзана,
 эзиз Мейзана,
Гөзүм батыл, гөвнүм баглы елдада.
Дилим даглы, сөзүм бармы эйяма?
Габрым - жүрдек,

габрыстаным - мейхана,
Алла дийип ялбараным албассы,
Пир дийип овсарым бердим шейтана!

Мейзана,
Мейзана,
эзиз Мейзана,
Ач никабың, дидарыңы гөрейин.
Бир гудратда битир гырлан ганатым.
Хаали гойма гөзлериңе сөвейин,
Бихаал дәлдим,
Сенсиң мениң хаалатым.

Мейзана,
жан берип көне эйяма,
Гел ахыр ак дөвүң гелши дей шаглап,
Гелши дей харасат гопдурып чабгаң,
Гөк Асманы чайкап,
Ери титредип.
Ылхамың багышлан еке сетирин,
Мүң акылдар тапа билмез пикр эдип.

Ылхам перишдеси Аршы-агланың
Мейзана, мен сенден ылхам алярын.
Айлана-айлана башы айланан
Дүңйә тәзе пикри зерур асманың,
Дүңйә тәзе пикри зерур Алланың!

Мениң дердим мерт чекерден
агырдыр,

Гарк болярын Хайям ялы мей жама.
Мениң өмрүми ики сетир шыгырдыр:
Бири сенсиң, бириси мен Мейзана!

Зыбанда сена ёк!
Йүрек иңлейәр,
Калпда көвсар уряр Саргос гайлары.
Антенна дей аршы-күрси диңлейәр

Мениң бейним - дүниәң Гималайлары!
Етир маңа пайхасыны асманың,
Гетир маңа пайхасыны Алланың!

Мейзана,
 Мейзана, башыма жыга
Астыма тагт дилемедим хумайдан.
Диләп алмадым мен,
 хаали такдыр хем
Халал талант берилендир Худайдан.

Бар умыт асманда,
аршы-агламда,
Бар умыт Алламда, керемің биле
Исаны доғшы дей биби Меръемің
Чен болды Мейзана,
көне земине
Тәзе бир пикири доғруп бермегің.

1988 й.

Бентлер

Ырsgал, дөвлет, байлык
эдйэндир гүзер,
«Ал, гулум!» дийп Алла эйлесе назар.
Алла эмр эйлесе, иң кераматлы,
Иң бейик китабы соватсыз язар!

Хижран бала авы гарды, нейлэйн,
Ашык гам-гуссадан ганды нейлэйн.
Ярың ак гөвсүне даман гөзяшым
Гаража хал болуп галды, нейлэйн!

Сен Иблиси алдан, дөвлети алдан,
Әхли селледешің Сибире ёллан.
«Мен Худая ынанярын!» диййәрсің,
Худай саңа нәдип ынансын, моллам!

Деңің билен гашаш дурмуш ёлунда,
Деңден утулмарсың чыну-алында.
Екеже гүн тилки билен тиркешсең,
Эртир шагал отурандыр дулунда!

Галпылдап, галдырап дурмак
хыллалла,
Я жан бер, я берен жаныңа ал-да!
Бехишди ярадып сениң гойнуңда
Ачарыны маңа берипдир Алла.

1986 й.

Зыярат ёлунда

Учар Дашховуза учяр икиде,
Миллет гирип ятыр «китиң» ичине.
Дерим сылып, дакынярын кемерим,
Янымда янашык отыр бир гелин.

Отыр гарчгай гуш дей далмынып гелин,
Отыр пәкизе бир юнан хейкели.
Отыр гара ере ялңышып гелип,
Индем Арша барян асман пейкери.

Гыя баксаң, гапдырайжак гөзлериң,
Лак атсаң, лал ачдырайжак диллериң!
Багт диен зат яшаяр бу дүньәде
Барлыгында шейле ажап дилбериң!

-- Оварра бол, мелгун,
гүм бол, Азазыл!
Ачан болма гапысыны учмаһың!..
...Мен-ә зыяратым гойболсун этдим,
Гелнем гойды Арша сары учмасын!

Илки эрин айлап урды башындан,
Айлап урды машгаласын, месгенин.
- Мен шахыр болмалы!
Ажайып шахыр! -
Айгытлы карара гелди мес гелин!

А поэзия пукаража метжитди,
Яшайрды хикметинден Алланың,
...Метжиде гирилйәр көвшүң чыкарып,
Кейгим, гейип гелевери тамманың!..

19